

»Stk. 3. Opgørelser for tidligere kalenderår i henhold til § 5 a, stk. 2, kan først ske med virkning for kalenderåret 1996 eller senere.

Stk. 4. Valg af opgørelsesmetode i henhold til § 3, stk. 3, skal første gang ske senest den 1. april 1997.«

Bemærkninger

Til nr. 1-7

Isoleret set vil ændringsforslagene medføre et provenutab på måske 20-30 mio. kr. Et provenutab i denne størrelsesorden giver ikke anledning til at ændre det oprindelige usikre skøn, når man også tager hensyn til virkningen på provenuet af ansvarsforsikringsafgiften af de ændrede regler, der er foreslået i lovforslag nr. L 20 om regres for sygedagpengeydelse udbetalt af kommunen.

Ad nr. 1

Udvalgsbehandlingen af lovforslaget har vist, at enkelte især små selskaber kan få skadet konkurrenceevnen i forhold til de større selskaber, fordi de ud over risikoen for en enkelt stor skade også må afdække det forhold, at en enkelt stor skade vil udløse betaling af forskelsafgift. Derfor foreslås ved nr. 1 indsat en regel om en procentuel begrænsning af den vægt, hvormed en enkelt forsikringsbegivenhed kan indgå i erstatningerne.

Er summen af et selskabs udbetalte erstatninger f.eks. 12 mio. kr. og den del af de enkelte erstatninger, der er under 1 mio. kr. f.eks. i alt 10 mio. kr., vil et trafikuheld med personskader til f.eks. 2 mio. kr. højst kunne indgå med 0,5 mio. kr. i beregningsgrundlaget for en eventuel forskelsafgift svarende til: $12 - 2 + 0,5 = 10,5$ mio. kr. Tilsvarende vil 3 skader højst kunne indgå med 1 mio. kr.

Ad nr. 2

Efter lovforslaget skal afgiften beregnes af præmierne eller af de udbetalte erstatninger afhængig af, hvad der resulterer i det største afgiftsbeløb. Under udvalgsbehandlingen er det fremført, at præmierne er betaling for risikodækning i forsikringsåret, hvorimod de udbetalte erstatninger kan henføres til flere forudgående forsikringsår. Dette periodiseringsproblem vil udgøre et særligt problem for sel-

skaber med vigende portefølje. På denne baggrund foreslås der ved nr. 2 indsat en regel, som giver forsikringsselskaberne mulighed for at vælge, at grundlaget for beregningen af eventuelle forskelsbeløb skal være de præmieindtægter, der kan henføres til kalenderåret sammenholdt med de erstatninger, der er udbetalt for skader sket i kalenderåret tillagt selskabernes bedste skøn over endnu ikke udbetalte erstatninger for såvel anmeldte som endnu ikke anmeldte skader i kalenderåret. Selskaberne får derved mulighed for at tage højde for, at erstatninger vedrørende ansvarsforsikringer ofte først udbetales i et senere kalenderår. Det foreslås, at valget skal være bindende i en periode på 5 år.

Derudover foreslås ved stk. 4 indført en mulighed for, at selskaberne kan fremføre den del af eventuelle forskelsbeløb, der ligger ud over 5 pct. (svarende til ca. 10 pct. af 55 pct.) af erstatningsudbetalingerne, mens stk. 5 indfører en tilsvarende adgang til at fremføre forskelsbeløb for de selskaber, der har valgt at beregne eventuelle forskelsbeløb på grundlag af henførte præmier og erstatninger. Fremførselsadgangen foreslås alene at gælde efterfølgende år, hvor, og kun i det omfang hvormed, den almindelige afgift af præmien udgør et højere beløb end 60 henholdsvis 48 pct. (svarende til ca. 55 pct. plus 10 pct. henholdsvis ca. 44 pct. plus 10 pct.) af erstatningerne.

Dermed foreslås fastsat en overgrænse for forskelsbeløb i de helt usædvanlige situationer, hvor vejrforhold eller lignende giver så betydelige skadeserstatninger, at de kan siges at ligge ud over almindelig variation. Fremførselsadgangen foreslås begrænset til efterfølgende kalenderår, hvor vejrforhold eller lignende omvendt resulterer i så begrænsede skadeserstatninger, at disse ligeledes kan siges at ligge ud over almindelig variation.

Ordningen kan også være til hjælp for et mindre selskab, der oplever store variationer i skadeserstatningerne af andre grunde.

Ad nr. 3 og 4

Ændringerne er konsekvensændringer som følge af det under nr. 2 stillede ændringsforslag.

Ad nr. 5 og 6

Som følge af at skadeserstatninger vedrøren-